

וואלה! חדשות

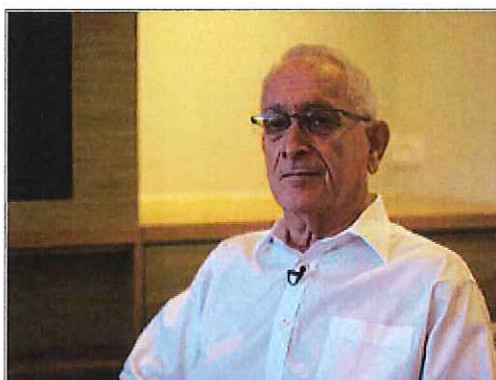
מדיה

אדם טבע ודין

מאת: דוד ורטהיים, מערכת וואלה!
יום שני, 25 באוגוסט 2014, 14:30

ביהמ"ש השלום בחיפה דחה תביעת לשון הרע בסך 400 אלף שקלים נגד רשת שוקן והכתבים אמיר זוהר וגילה פייסחוב, בה נטען כי פרסום כתבת "שודדי האלונים" בסמוך לחשיפת שמם בחדשות 2 גבל בלשון הרע

תגיות: רשת שוקן, חדשות 2, הארץ

"הרשת מילאה את חובתה החוקית והמוסרית". שוקן
(צילום: דרור עינב)

בית משפט השלום בחיפה דחה בימים אלה תביעת לשון הרע בסך 400 אלף שקלים שהוגשה נגד רשת שוקן ונגד עורך וכתבת לשעבר ברשת, אמיר זוהר וגילה פייסחוב. בית המשפט קבע כי הרשת ואנשיה לא הפרו את הוראות חוק איסור לשון הרע וכי בפרסום שעשו מילאו את חובתם החוקית והמוסרית כלפי הציבור.

את התביעה הגישו שני חקלאים ממושב גבעת ניל"י, בעקבות כתבה שהתפרסמה ב-2004 במקומונים "כל זיכרון" ו"כל הפרדס", בה תוארו התובעים בכותרת כ"שודדי האלונים".

בכתבה עצמה נכתב כי "חקלאי מגבעת ניל"י עקר 30 עצי אלון מאדמה ממשלתית ומכר אותם לגורמים פרטיים", ללא ציון שמו של החקלאי. ואולם לטענת התובעים, כמה ימים קודם פרסום הכתבות, התפרסמה בחדשות ערוץ 2 כתבה בה הוצג אחד התובעים כחקלאי שעקר עצי אלון, ומשכך היה ברור לתושבי אזור מגוריהם כי בהם עוסקות הכתבות וכי הם "שודדי האלונים", ולכן הפרסום מהווה לשון הרע.

רשת שוקן, העורך והכתבת, שיוצגו על ידי עוה"ד מנחם ויצמן ואלון נדב ממשרד זאב ליאונד ושות', טענו כי בכתבות כלל לא אוזכר שמם של התובעים והקורא הסביר אינו יכול לקשר בין הכתבות לבין החקלאים התובעים. לטענתם, אין מדובר בלשון הרע וגם אם כן, הפרסום חוסה בהגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע.

השופטת מירב קלמפנר נבון, קיבלה את עמדת הנתבעים וקבעה כי "קשה להניח כי הקורא הסביר יקשור בין הכתבה הטלוויזיונית לפרסום נשוא התובענה וספק באם יקשר דווקא בין התובעים למקרה אשר מתואר בפרסום. לשם כך נדרשת בקיאות, אשר אינה נחלת הכלל ומשכך ספק באם מהבחינה האובייקטיבית ניתן לראות בפרסום בגדר פרסום הנכנס בגדרו של חוק איסור לשון הרע". השופטת הוסיפה כי התובעים לא המציאו כל ראיה לכך כי הנתונים המובילים לזיהוי התובעים עם אותו חקלאי המתואר בכתבה ומכונה "שודד האלונים" היו בידיעתם הרגילה של קוראי שני המקומונים.

השופטת הוסיפה כי גם אם היה מדובר בלשון הרע זכאים הנתבעים להגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק, שכן הפרסום היה אמת והיה בו עניין ציבורי: "אובייקטיבית, כאשר נמצאים האלונים שהם עצים המוגנים על ידי חוק מדינה ואשר נעקרו משטחם של התובעים (או שלא משטחם, בהתאם לגרסת הנתבעים), במשתלה פרטית, תחת להיות מועברים לשתילה מחדש באזור ירושלים, ניתן לומר כי התיאור בכותרת הכתבה תואם למציאות העובדתית". השופטת הוסיפה וקבעה כי "הייתה הצדקה ועניין ציבורי לפרסם את הדברים כמות שהתרחשו, שהרי מדובר בהגנה על עצים על פי חוק ובכך בוודאי שיש אינטרס ציבורי".

השופטת הוסיפה כי הנתבעים חוסים גם תחת הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק, שכן "אין ספק כי לנתבעים כבעלי עיתון, עורכיו וכתביו יש חובה חוקית, מוסרית וחברתית לפרסם את השתלשלות העניינים, אשר התובעים לא חולקים על כך כי תוארה נאמנה. התואר המטאפורי אשר הוצמד לכתבה "שודדי אלונים" הינו בגדר הבעת דעה על

ההתנהלות המתוארת בכתבה ואין לומר כי הדבר חרג מגדר ביקורת לגיטימית".
לאור האמור נדחתה התביעה והתובעים חוייבו בהוצאות ובשכר טרחה של הנתבעים
בסכום כולל של 12,500 שקלים.

לצפייה בכתבה המלאה
סרקו את ה-QR קוד
וואלה! איתך בכל מקום, הורד לנייד

